

KARJASEKIRI PALVEPÄEVAKS JA PAASTUAJA ALGUSEKS

Tuhkapäeval, 17. veebruaril 2021

Oma palge higis pead sa leiba sööma, kuni sa jälle mullaks saad, sest sellest oled sa võetud! Tõesti, sa oled põrm ja pead jälle põrmuks saama! (1Ms 3:19)

Need on sõnad, millega Jumal saatis paradiisist välja inimese, kes oli äsja haaranud käe keelatud vilja järele ning sellest süü süü. Selle tee oli inimene keelatud vilja järele haarates ise valinud – muldse tee surelikkusesse.

Elame ajastul, mil vajame üha sagedamini peatumist sel teel, et kuulutada ümbritsevat. Maist kõra ning vabaks lastud ja valimata sõnu on saanud liiga palju meie ümber. Jumala häält, mida Aadam paradiisis veel kuulis, kui Jumal teda hüüdis, ei ole enam kosta. Kuuleksime Jumalat taas, kui täna algavat paastuaega kasutaksime vaikseks jäämiseks, mitte vaidlemiseks asiste ja argiste asjade üle. Meil on eluliselt oluline kuulata Sõna!

Alguses oli Sõna ja Sõna oli Jumala juures ja Sõna oli Jumal,“ (Jh 1:1) kirjutab evangelist Johannes. Kes võtaks võidelda selle Sõna vabaduse eest ajastul, mil kõik võitlevad sõnakalt omaenda sõnaõiguse eest lämmatada lärmakalt teiste inimeste sõnad ja teiste inimeste mõtted? Sõnasõdades kivide kombel laiail pillutud sõnapilved tabavad valusalt kõiki, kes soovivad vabadust sellele Sõnale, mis oli alguses.

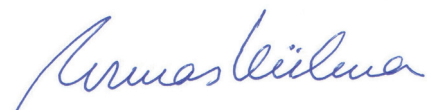
Evangelist Johannes kirjutab: „Nüüd nad võtsid kive, et teda [Jeesust] nendega surnuks visata. Aga Jeesus peitis enese ära ja lahkus.“ (Jh 8:59) Tänapäeva inimene tahaks, et Jumal olekski kogu aeg peidus – silma alt ära. Oleks vait ega segaks vahele seal, kus moodsa ühiskonna progressiivsed liikmed tähtsalt kõnelevad. Selline vaikima sunnitud Jumal ei ärata inimeste südametunnistust ega tuleta meelde nende pattu. Sekulaarne ühiskond ei seisa selle eest, et kõige alguses ja ka kõige lõpus olev Sõna oleks vaba. Selle eest peavad seisma kristlased.

Tuhkapäeva sõnumiks on „patukahetsus ja paast“. Tänapäeva küllusega ärahellitatud inimesel ei ole enam ammu aimu sellest, mida need mõisted tähendavad. Ometigi peaks paradiisi silmist ja Jumala hääle kõrvust kaotanud inimene tundma lausa piinavat süütunnet selle pärast, et Kristus oli valmis ristil surema, et meile avada uuesti tee Jumala juurde – igavesse ellu. Jeesus andis oma elu meie eest, et võiksime olla taas Jumalale lähedal. Sama lähedal kui enne pattulangemist paradiisiaias. Sama lähedal, kui oli Aadam enne pattulangemist, et kuuleksime Jumala häält.

Soovin, et võtaksime algaval paastuajal teadlikult aja palvetamiseks ja enda sõnarohkusest vaikimiseks. Et kuulata Jumala Sõna – Tema häält, mis kutsub meid tagasi paradiisi. Patt vangistab, andestus vabastab. See puudutab nii inimese suhet Jumalaga kui ka meie suhteid kaasinimesega.

Parandagem meelt, otsigem lepitust, palugem ja andkem andeks ning laskem ennast vaktsineerida surematuse ravimiga – usuga Jeesusesse Kristusesse, meie Issandasse.

Õnnistatud paastuaega soovides

✦ Urmas Viilma
Peapiiskop